

РЕШЕНИЕ

№ 467

гр. Видин, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20221320102519 по описа за 2022 година

Предявен е иск от В. М. М. от гр. Видин против „Видахим” АД - Видин с правно основание чл. 200 от КТ.

Твърди се от ищеца, че вследствие на дългогодишна работа в ответното дружество като „монтър”, „валцър” и „шприцър”, е получил професионално заболяване „Бронхитис хроника/Хроничен бронхит”, установени с Протокол на ДК № 1/18.01.1990г. и Акт за трудова злополука. Сочи се, че заради тези заболявания се е наложило да бъде трудоустроен на друга по-ниско платена длъжност.

Поддържа се, че заради професионалното заболяване с ЕР № 0123 от 20.02.1992г. на ДББ – Враца му е била призната III група инвалидност. С ЕР № 1592 от 09.10.2013г. на ТЕЛК при УБ „Св. Иван Рилски” ЕАД – София му е определен процент нетрудоспособност за срок от три години и поради придобиването му на право на пенсия за прослужено време и възраст това ЕР на ТЕЛК се е превърнало в безсрочно по силата на закона.

Сочи се, професионалното заболяване е от такъв характер, че е необходимо ежедневно приемане на допълнителна усилваща храна и поддържащи здравето и живота лекарства. Посочва се също, че за претърпените имуществени вреди във връзка със спазването на ХДР за периода до 01.03.2022г. му е присъдено обезщетение. Поддържа се, че след 01.03.2022г. ищецът продължава да търпи същите вреди.

Иска се от съда да бъде постановено решение, с което ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищеца обезщетение за претърпените имуществени вреди, настъпили в резултат на полученото професионално заболяване „Хроничен бронхит” и настъпилите негови усложнения, произтичащи от необходимостта за ежедневно спазване на ХДР, за което се налага изразходване на допълнителни средства за усилена храна, постоянен прием

на лекарства и лечение за времето от 01.03.2022г. до 01.05.2022г. в общ размер на 334.80 лева или по 167.40 лева месечно, ведно със законната лихва за забава, считано от първо число на следващия месец, за който се дължи сумата до окончателното издължаване. Претендират се разноските по делото. Поискано е и съдът да допусне предварително изпълнение на решението поради необходимостта му да разполага с парични средства за спазване на ХДР.

В хода на делото ищецът е починал и поради това по молба на неговите наследници, с определение № 194/31.01.2023г. на основание чл. 227 от ГПК на мястото на починалия ищеца са конституирани неговите наследници А. Н. М., А. В. М. и Н. В. М..

Ответната страна в законния едномесечен срок не е подала отговор на исковата молба. Редовно призовани, представител не се е явил в съдебно заседание и не е взел становище по исковата претенция.

С протоколно определение от 15.05.2023г. по искане на ищцовата страна съдът е допуснал увеличение в размера на исковата претенция като същата се счита предявена общо за исковия период за 449.80 лева или по 224.90 лева месечно.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, назначени и изслушани са съдебно – икономическа експертиза и допълнителна такава.

Съдът , след като взе предвид изложеното от страните и като прецени събраните доказателства в съвкупност и поотделно, намира за установено следното:

Не е спорно, че вследствие на работа при ответното дружество на длъжност „монтър“, „валцър“ и „шприцър, ищецът В. М. М. е получил професионално заболяване „Хроничен бронхит“, установено с Протокол на ДК № 1/18.01.1990г. и Акт за трудова злополука № 33 от 13.03.1990г.

От ЕР № 1592 от 09.10.2013г. на ТЕЛК Общи и професионални болести при УБ МБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД – София, се установява, че при направеното преосвидетелстване на В. М. М. е определена 30% трайна неработоспособност заради полученото професионално заболяване „Хроничен бронхит“, ХДН 0-1 ст. със срок на инвалидност до 01.10.2016г.

От приложените писмени доказателства, се установяват твърденията му за наличие на посоченото професионално заболяване, както и че същото е вследствие на работата му при ответника.

Разпитаният по делото свидетел установява, че В. М. М. е страдал от професионално заболяване на белите дробове, заради което се е наложило да спазва ХДР и да пие редовно лекарства. Свидетелят посочва, че съпругата на М. му е готвила каквото е необходимо , за да спазва специален начин на хранене. Впоследствие здравето му се влошило.

Съдът дава вяра на показанията на разпитания свидетел като логично дадени и непротиворечиви с останалите доказателства по делото, поради което ги кредитира.

Вещото лице по назначената и изслушана съдебно-икономическа експертиза, изготвена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, в т.ч. СМЕ на ищеца

за други периоди, и след като е съобщило редовния прием на животоподдържащи лекарства от В. М. М. по вид, както и ползвани такива ампулни форми, е дало заключение, че ежемесечния му разход за лекарства и разходи за консумативи възлиза на 78.80 лева или за исковия период на 157.60 лева. Вещото лице е дало и заключение за необходимите средства за спазване на ХДР на В. М. М. заради заболяването му, като за база е взело предвид представените по делото писмени документи относно приема на усиляща диета № 11 и цените на храните в НСИ за исковия период. Заключение на вещото лице е, че за исковия период общата стойност на хранителните продукти, необходими за спазване на ХДР възлиза на 292.20 лева.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира следното от правна страна:

Предявените иски са основателни и доказани и като такива ще следва да бъдат уважени.

Отговорността на ответника по чл. 200 от КТ е отговорност за причинени на работника вреди – имуществени и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

В настоящия случай се претендират имуществени вреди, произтичащи от ежедневната необходимост за спазване на хигиенно – диетичен режим и прием на животоподдържащи медикаменти.

За да се ангажира отговорността на ответника по чл. 200 КТ, е необходимо да бъде установено по категоричен начин наличие на професионално заболяване или трудова злополука. Професионалният характер на заболяването на В. М. М. е установено с Протокол на ДК № 1/18.01.1990г., а в следствие и с Акт за трудова злополука № 33 от 13.03.1990г., което не е спорно.

Безспорно в процеса бе установено, че М. след дългогодишна работа в ответното дружество е получил професионално заболяване „Хроничен бронхит”. Установено е също, че това професионално заболяване е довело до трайна нетрудоспособност от 30%. В следствие на професионалното заболяване и неговите усложнения е необходимо да спазва строго диетичен режим, изразяващ се в приемането на усилена храна със завишаване на дневните калории с 25 %, както е необходим и непрекъснат прием на животоподдържащи медикаменти. Заболяването изисква ежедневен прием на лекарства и режим на хранене. Изразходването на средства за набавянето на усилена храна и животоподдържащи медикаменти се явява имуществена вреда, която М. е търпял за периода от 01.03.2022г. до 01.05.2022г. Разпитания по делото свидетел установи, че ищецът спазва хигиенно-диетичен режим, свързан с прием на определени храни, както и приема ежедневно лекарства. Всичко това е свързано с допълнителни разходи.

От съдебно-икономическите експертизи, се установява, че размерът на необходимите средства за прием на лекарства, свързани с професионалното заболяване на М. и неговите усложнения, както и за спазване на ХДР за периода от 01.03.2022г. до 01.05.2022г. възлиза

на сумата в общ размер на **449.80 лева** или средно по **224.90 лева** месечно, поради което исковата претенция ще следва да бъде уважена изцяло.

Върху присъдени суми като обезщетение за вреди от професионално заболяване или трудова злополука по чл. 200 КТ се дължи законната лихва върху тези суми не от датата на исковата молба, а от датата на увреждането. Обективната отговорност по чл. 200 КТ не изключва приложението на разпоредбите на чл. 84, ал. 3 ЗЗД още повече, че в КТ няма конкретен текст за размера на дължимите се лихви, а самата разпоредба на чл. 200 КТ изисква наличие на вреда - професионално заболяване или трудова злополука. След като се касае до претърпени от работника вреди, лихвата върху дължимата се сума се събира от момента на увреждането.

С оглед на горното, ответното дружество ще следва да бъде осъдено да заплати на наследниците на починалия в хода на делото ищец обезщетение за претърпените имуществени вреди, настъпили в резултат на полученото професионално заболяване „Хроничен бронхит” и настъпилите негови усложнения, произтичащи от необходимостта за ежедневно спазване на ХДР, за което се налага изразходване на допълнителни средства за усилена храна и ежедневен прием на животоспасяващи и животоподдържащи лекарства, и лечение в размер общо на 449.80 лева или по 224.90 лева месечно за времето от 01.03.2022г. до 01.05.2022г., ведно със законната лихва за забава, считано от първо число на следващия месец, за който се дължи сумата до окончателното издължаване.

По направеното искане за допускане на предварително изпълнение на решението, съдът намира следното:

Съгласно чл. 242, ал.2, т.3 ГПК съдът може да постанови предварително изпълнение на решението и когато от закъснението на изпълнението могат да последват значителни и непоправими вреди за ищеца или самото изпълнение би станало невъзможно, или значително би се затруднило.

Съдебната практика е изяснила съдържанието на понятието вреди- така определение № 666 по ч.гр.д.№ 19.09.2014 г. по ч.гр.д.№ 4154/2014 г. на ВКС, III г.о., в следния смисъл:

"Вредата не е нормативно определена, но се определя като се изхожда от общоупотребяваното ѝ значение. Вреда е всяка промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на блага за човека, свързани с неговото имущество, права, телесна цялост, здраве, душевност и психическо състояние. Значителността на вредите се определя от техния размер, а непоправимостта им се свързва с необратимия характер на процесите, които те са предизвикали. Доколкото се касае за субективни категории- преценката за наличието на хипотеза по чл. 242, ал.2 от ГПК е предоставена на съда, която той прави с оглед на всички конкретни факти по делото. По искане на страната, когато установи, че от закъснението на изпълнението е възможно да последват значителни и непоправими вреди за молителя- съдът допуска предварително изпълнение. Във всички случаи съдът преценява и дали вследствие на изпълнението може да се причини на ответника непоправима вреда или вреда, която не подлежи на парична оценка".

Като цяло съдебната практика се придържа към становището, че непоправими вреди могат да настъпят по отношение на лица в напреднала възраст и в лошо здравословно състояние, което се нуждаят от постоянни грижи и постоянен и своевременен достъп до медицинска помощ и пр. Такъв е настоящият случай. С оглед на това, съдът намира, че са налице обстоятелства по чл. 242, ал.2, т.3 ГПК.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК, на ищцовата страна ще следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 350.00 лева.

Ответникът ще следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВРС сумата от 50.00 лева, представляваща дължима държавна такса и сумата от 200.00 лева, представляваща възнаграждение за вещо лице, внесени от бюджета.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Видахим” АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. Бдин № 12, офис 12 и адрес за кореспонденция: гр.Видин, Южна промишлена зона да заплати на А. Н. М. с ЕГН ***** от гр. Видин, ж.к. Х. *****, А. В. М. с ЕГН ***** от гр. Видин, ж.к. С. *****3 и Н. В. М. с ЕГН ***** от гр. Стара Загора, ул. *****, всичките като наследници на починалия в хода на делото ищец В. М. М. с ЕГН *****, б.ж. на гр. Видин, на основание чл. 200 КТ, сумата в общ размер от **449.80 лева** или по **224.90 лева** месечно за времето от **01.03.2022г. до 01.05.2022г.**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, настъпили в резултат на полученото професионално заболяване „Хроничен бронхит” и проявените усложнения, произтичащи от необходимостта за ежедневно спазване на ХДР, за което се налага изразходване на допълнителни средства за усилена храна, лекарства и лечение, ведно със законната лихва за забава, считано върху всяко ежемесечно обезщетение от по 224.90 лева, която лихва е считана от първо число на следващия месец, за който се дължи до окончателното издължаване.

ОСЪЖДА „Видахим” АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. Бдин № 12, офис 12 и адрес за кореспонденция: гр.Видин, Южна промишлена зона да заплати на А. Н. М. с ЕГН ***** от гр. Видин, ж.к. Х. *****, А. В. М. с ЕГН ***** от гр. Видин, ж.к. С. *****3 и Н. В. М. с ЕГН ***** от гр. Стара Загора, ул. *****, всичките като наследници на починалия в хода на делото ищец В. М. М. с ЕГН *****, б.ж. на гр. Видин сумата от 350.00 лева – разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Видахим” АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. Бдин № 12, офис 12 и адрес за кореспонденция: гр.Видин, Южна промишлена

зона да заплати по сметка на Районен съд - Видин сумата в общ размер от 250.00 лева - за държавна такса и вещо лице.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението по отношение на присъденото обезщетение, като решението в тази част подлежи на обжалване с частна жалба пред Видински окръжен съд в едноседмичен срок от връчването му.

Решението може да бъде обжалвано пред ОС- Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____